

[M. C. Jensen.]

Femtedele af deres Indtægt ved Fiskeri, skal de, selv om de driver dette selvstændigt, være ulykkesforsikrede. Der findes ikke noget andet Erhverv her i Landet, der er undergivet et saadant Paabud. Jeg besværer mig ikke derover, fordi jeg ser saadan paa Sagen, at Fiskeri og Søfart er saa vanskeligt at drive og medfører saa mange Ulykker, at den, der driver det, maa have Pligt til at forsikre sig mod Ulykker, og den Præmie, Søens Folk maa betale, viser til fulde Ulykernes Hyppighed indenfor dette Fag, thi Præmien er 2—3 Gange højere end for noget andet Fag. Men der er et andet Moment i Sagen. Det er det, at nu paabyder man Arbejdsgiverne, som det saa smukt hedder i Loven om disse smaa Ejere af Fartøjer, at forsikre den Mand, de har med paa Partsfiskeri. Derigennem paalægges der ogsaa Ejeren at betale det lovpligtige Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, men der er ikke en eneste af Erhvervets Mænd, der kan faa en eneste Øre af denne Arbejdsløshedsfond, fordi de ingen Arbejdsløshedskasse har. Jeg tror heller ikke, de vil være i Stand til at faa nogen Arbejdsløshedskasse, der kunde virke tilfredsstillende, for heldigvis er Fiskeriets Mænd ikke arbejdsløse i ret stor Udstrækning, men de tjener bare ingenting, i hvert Fald for lidt.

Disse Momenter tilsammen har gjort, at man fra Fiskeriets Side har anmodet den højtærede Minister om at tage Hensyn til Fiskeriets Mænds Opfattelse. Det har man gjort ved Andragender og Deputationer, men Ministeren har stillet sig stejlt paa sin Opfattelse, det maa jeg give Ministeren Ret i, og Ministeren maa selvfølgelig tage sit Ansvar.

Jeg har nu gjort Rede for, hvordan man fra anden Side ser paa Sagen, og jeg siger til Slut, at det, man her er i Færd med at vedtage, er ubilligt overfor Fiskerne.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Taler, der nu sluttede, udtalte sig i en mere ophidset Tone, end det er almindeligt her i Tinget, og end det ogsaa er almindeligt for den ærede Taler. Han lagde derfor ikke Mærke til, at jeg sagde „stejlt“ i Gaaseøjne, hvilket netop betyder, at jeg ikke i og for sig har stillet mig stejlt, men Resultatet af min Stilling her er foruden at være sagligt begrundet ogsaa politisk begrundet derved, at der som tidligere nævnt blev sluttet en Overenskomst med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsikringsforbundene, de 15 pCt.s Nedsættelse og Partsfiskerne. Naar vi paa den Maade er bundet paa de to

Punkter, der ikke passer os, maa det ærede Medlem ogsaa finde sig i at være bundet paa det Punkt, der ikke passer ham. For øvrigt er det noget ejendommeligt for mig at høre netop fra det ærede Medlems Side, at jeg altid staar stejlt paa min Opfattelse. Det ærede Medlem maa være meget glemsom, han maa helt have glemt, i hvilken Grad jeg har stillet mig imødekommende netop overfor Fiskerne med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasse eller Understøttelseskasse, om hvilket det ærede Medlem har været oppe hos mig adskillige Gange og har faaet alle de Indrømmelser, han har kunnet tænke sig at faa, i hvert Fald flere, end han sikkert burde have faaet. Desuden er det heller ikke rigtigt, at jeg altid staar stejlt paa min Opfattelse. I modsat Fald vilde jeg absolut ikke have faaet denne Socialreform, om hvilken Forhandlingerne er gaaet overordentlig godt, baade i Folketinget og her, naar man lige bortser fra det ærede Medlems Indsats. Der er ingen, der har staaet stejlt. Man har søgt gennem Forhandling at naa til et Resultat, saa jeg tilbageviser netop ved Behandlingen af Socialreformen en Udtalelse som den, at Socialministeren altid staar stejlt paa sin Opfattelse. Men naturligvis, naar man mener, at Opfattelsen er sagligt rigtig, og den er støttet af samtlige de Medlemmer, der sad i det sagkyndige Udvalg, som gjorde Forberedelserne, derunder ogsaa Repræsentanter for Arbejdsgiverne, har man ikke paa Forhaand nogen særlig Grund til at fravige dette Punkt, der altsaa oven i Købet er en integrerende Bestanddel af en Overenskomst, paa hvilken jeg netop ikke har staaet stejlt, idet jeg paa andre Omraader har gjort betydelige Indrømmelser.

Jeg har ikke udtalt, at alle sagkyndige var enige herom, jeg kender nemlig intet Spørgsmaal, om hvilket alle sagkyndige er enige; det gælder vel ogsaa Fiskerispørgsmaal, at der der hersker Uenighed, i hvert Fald har jeg det Indtryk efter de Forhandlinger, jeg har ført med de Kredse. Men jeg har sagt, at de sagkyndige, der har forberedt dette Lovforslag, var enige, og denne Udtalelse skal det ærede Medlem nok lade staa, den findes nemlig i Betænkningen.

Jeg skal ikke indlade mig paa en Drøftelse af, hvorvidt Fiskerne faar en Arbejdsløshedskasse eller ej, saa meget mindre som dette Spørgsmaal paa ny er rejst og staar foran sin Afgørelse. Jeg ser altsaa ikke nogen Grund til efter det passerede, efter Folketingets Tiltræden af Lovforslaget, efter de Forhandlinger, der er gaaet forud, og efter Forhandlingerne i Udvalget, at ud-